

PPPP

aneb

Písník pro potvůrky podivné

pro tábor

Owanka Peta Tipi

0

PPPP

aneb

Písník pro potvůrky podivné

pro tábor

Owanka Peta Tipi

0

Obsah

Amicitia	2
Běda poraženým	3
Bilbova píseň	4
Dům U vycházejícího slunce	5
Karela	6
Knocking on heavens door	7
Mušice	8
Na rozkaz krále	9
Nad Sázavou	10
Nashville	11
Omnia vincit Amor	12
Píseň domu Elrondova k uvítání poutníka	13
Plaváček	14
Proklínám	15
Ráj nočních poutníků	16
Rosa na kolejích	17
Sejonijská píseň	18
Sherydown	19
Srnčí touha (Zima)	20
Stánky	21
Své Rocky Mountains	22
Touha	23
Válka růží	24
Zahrada Ticha	25
Zuzana z Amesbury	26
Zvoník	27
Žádám	28

Žádám

C **Ami** **F** **G**
1. Žádám, pokud smím, mít v oknech svého domu,

C **Ami** **F** **G**
Namísto mříží rezavejch, jen stín a větve stromů

C **C7** **F** **G**
A déšť ve dveřích, a místo stropu nebe,

C **Ami** **F** **G**
A slyšet stromů hlas, namísto zvonů kostelních.

2. Žádám jen svůj klid, jen obyčejnou travu,
Kterou se nevyplatí sít, a která chladí hlavu,
A síť volnejch cest, a vesla ke své lodi,
A kamarády mít, co všechny kytky nechaj růst.

3. Žádám, pokud smím, ty kteří všechno smějí,
Aby mne pokud zabloudím, nechali jít kam větry vějí
Bez stínů slavobrán, a bez zbytečnejch řečí,
A nebejt nikdy sám, a víc už nežádám

Bez stínů slavobrán, a bez zbytečnejch řečí,
A nebejt nikdy sám, a víc už nežádám

Amicitia

Předehra a, a6-, a7, a6-, a, F6, d, a
mez. /: a,G7,F6,a:/

ami

1. Za nejmodřejší oblohou,
G
za puchýři na nohou,
F Dmi Ami
za obzorem co se bojí přijít k
nám.

2. Pro poklady lidských doteků,

pro plné stránky deníků,

hledat lidi, ohně plameny, šepot
rosných rán.

E Ami
R. Jdeme do hor, jdeme do hor,
Ami G F Ami
Orel létá výš, miluje les i skalní sráz,
G F E
růže je líbezná, a staví zlobě hráz.
Ami G F Ami
Člověk nelétá, roste bez trní,
G Dmi E Ami
růže miluje a orlům závidí – létání.

2

dohra a, a6, a6-, a

3. Za malbou z křídel a červánků,
za čistou vodou do džbánků,
za světem, co smysl má a řád.
R. ...

4. Pro slastný pocit únavy,
pro poznání svého já a ty,
nalézt drahokamy přátelství na
křídlech vran.

Zvoník

1: Emi C
Ve věži, houpal se zvon
D Emi
a pod ním, stál právě on.
Emi C
Byl zvoníkem, z povolání,
D Emi
jedno měl velikánské přání

R:
Olovo na lidi, olovo na lidi dávám,
já Quasimódo z Notre Dame
Trámy a kameny, trámy a kameny jen
Já z okna ven na dvůr dávám

2:
Dívku, krásnou jak sen,
Já před popravou ukryl jsem
A ona, stejně jako on
Dá vá své srdce jako zvon

R:

3:
Nakonec lano do rukou vzal
Aby jím naposled rozhoupal
zvony, ty krásné zvony,
které on tolik miloval

R:

27

Běda poraženým

G Hmi C D
1. Běží krajem dlouhá cesta, do svatého města tě zavede,
G Hmi C D
 podél cesty kříže s těly, s těly těch, co neuspěli,
C Emi D G D CD G
 vae victis, amen, amen.

2. Tisíce se zvedly v právu, neměly nic a slávu si dobyly,
 ponížený zvedá hlavu, veden vírou vlastní síly,
 vae victis, amen, amen.

3. Plamen vzpoury letí státem, otroci pouť volnou si zvolili,
 otrokář však platí zlatem, římská vojska valem sílí,
 vae victis, amen, amen.

G Hmi C D
4. Marné bylo odhodlání, jiskra žití sklání se před silou,
G Hmi C
 umírali za svítání, pod nohama cestu bílou,
C Emi D G D CD G
 vae victis, amen, amen.

5.=1.

Zuzana z Amesbury

Dmi C Dmi
1. Zuzana byla dívka která žila v Amesbury
F C Dmi
 s jasnýma očima a řečmi pánům navzdory,
F C Dmi Ami
 sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná
Dmi Ami Dmi Ami Dmi
 a že se lidem vyhýbá - a s ďáblem pletky má.

2. Onoho léta náhle mor dobytek
 zachvátil,
 a pověřivý lid se na pastora obrátil,
 že znají tu moc nečistou jenž krávy zabíjí,
 a odkud ta moc vychází – to každý dobře
 ví.

3. Tak Zuzanu před tribunál předvést
 nechali,
 a když ji vedli městem všichni kolem
 volali,
 už konec je s tvým řáděním už nám
 neuškodíš,
 teď na své cestě poslední - do pekla
 poletíš.

4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její
 umění,
 ďábelským kouzlem prý se v netopýra
 promění,
 a v noci nad krajinou létává pod černou
 oblohou,
 sedlákům krávy zabíjí – tou mocí
 čarovnou.

5. Jiný zas na kříž přísahal že její kouzla
 zná,
 v noci se v černou kočku mění dívka
 líbezná,
 je třeba jednou provždy ukončit ďábelské
 řádění,
 a všichni křičeli jak posedlí – na šibenici
 s ní.

6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,
 pak s tribunálu povstal starý soudce
 vážený,
 je přece v knize psáno nenecháš
 čarodějnici žít,
 a před ďáblovým učením – budeš se na
 pozoru mít.

7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě
 vztyčenou,
 a její slova zněla klenbou s tichou
 ozvěnou,
 pohrdám vámi neznáte nic nežli samou
 lež a klam,
 pro tvrdost vašich srdcí jen – jen pro ni
 umírám.

8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici,
 a všude kolem ní se sběhly davy běsnící,
 a ona stála bezbranná - však s hlavou vztyčenou,
 zemřela tiše samotná – pod letní oblohou.

Bilbova píseň

C(E)	G(H)	D(F)	A(C)
1. Cesty vedou dál a dál		2. Cesty vedou dál a dál	
F(A)	C(E)	G(B)	D(F)
přes hvozdy a pohoří,		pod mraky a hvězdami	
	G(H)		A(C)
v klínu věčně stinných skal,		ale ten, kdo cestoval,	
F(A)	C(E)	G(B)	A(C) D(F)
řek, jenž touží po moři.		teď se domů vrátit smí.	

Sněhem mnoha krutých zim,
kvetoucí pak lučinou,
přes trávu a kamením,
pod horami, pod lunou.

Kdo zřel meč a plameny,
kdo zná slují děs a chlad,
luh teď uzří zelený,
známý vrch a známý sad.

3. = 1. sloka

4. = 2. Sloka

Zahrada Ticha

D/G	Emi/Ami
Je to brána zdobená, cestu otevírá,	
C/F G/C	D/G
zahradu zelenou všechno připomíná.	
Jako dým závoju mlhou opředěných, vstupuješ do ticha cestou vyvolených.	

Je to březový háj, je to borový les,
je to anglický park, je to hluboký vřes.
Je to samota dnů, kde jsi pomalu zrál,--
v zahradě zelený, kde sis na dětství hrál.

Kolik chceš, tolik máš očí otevřených,
tam venku za branou leží studený sníh.
Zpočátku uslyšíš vítr a ptačí hlas,
v zahradě zelený přejdou do ticha zas.

Světlo připomíná rána slunečných dnů,
v zahradě zelený, v zahradě beze snů.
Uprostřed závratí sluncem prosvícených
vstupuješ do ticha cestou vyvolených.

Je to březový háj, je to borový les,
je to anglický park, je to hluboký vřes.
Je to samota dnů, kde jsi pomalu zrál,
v zahradě zelený, kde sis na dětství hrál.

Dům U vycházejícího slunce

- Ami C D F**
1. Snad znáš ten dům za New Orleans,
Ami C E
ve štítu znak slunce má,
Ami C D F
je to dům, kde lká sto chlapců ubohejch
Ami E Ami C D F Ami E Ami E
a v němž jsem zkejs' i já.
2. Mé mámě Bůh dal věnem
jen prát a šít blue jeans,
táta můj se flákal jen
sám po New Orleans.
3. Bankrotář se zhroutil před hernou,
jenom bídu svou měl a chlast,
k putykám pak táh' tu pouť mizernou
a znal jenom pít a krást.
4. Být matkou, dám svým synům
lepší dům, než má kdo z vás,
ten dům, kde spím, má emblém sluneční,
ale je v něm jen zima a chlad.
5. Kdybych směl se hnout z těch kleští,
pěstí vytrhnout tu mříž,
já jak v snách bych šel do New Orleans
a měl tam k slunci blíž.

6.=1.

Válka růží

- Dmi G Dmi A**
1. Už rozplynul se hustý dým, derry down, hej, down-a-down,
Dmi Gmi Dmi A
nad ztichlým polem válečným, derry down,
F C A Dmi C B A
jen ticho stojí kolkolem a vítěz plení vlastní zem,
Dmi Gmi A Dmi
je válka růží, down, derry, derry, derry down-a-down.
2. Nečekej soucit od rváče, derry down, hej, down-a-down,
kdo zabíjí ten nepláče, derry down,
na těle mrtvé krajiny se mečem píšou dějiny,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.
3. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
dva rody živí jeden hněv, derry down,
kdo změří, kam se nahnul trůn, zda k Yorkům nebo k Lancastrům,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.
4. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
však hlína pije jednu krev, derry down,
ať ten či druhý přežije, vždy nejvíc ztratí Anglie,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.

-
- Ami D Ami E**
1. Už rozplynul se hustý dým, derry down, hej, down-a-down,
Ami Dmi Ami E
nad ztichlým polem válečným, derry down,
C G E Ami G F E
jen ticho stojí kolkolem a vítěz plení vlastní zem,
Ami Dmi E Ami
je válka růží, down, derry, derry, derry down-a-down.

Karela

Dmi F Ami
1. Z vesnice bude brzo rozvalina,
Dmi F Ami
živná prst' pro úponky psího vína,
G E
krovy se střechami se sesují,
Ami/Dmi G/E C/Ami
/: až karela, hořká karela tam vybuchí. :/

3. Krb osiří, had vyplazí se z díry,
sýpka se bude hemžit netopýry,
chrám utone pak v řevu hromovém,
/: kde karela, hořká karela je domovem. :/

4. Nikoho nespátříte. Při měsíci
jen vytušíte rotu útočící,
můj vlk vám bude potom stáda pást,
/: kde karela, hořká karela teď má svou vlast. :/

5. Sám sklídím žeň. Nebudu milostivý
A zbylé klásky, ty vás neuživí,
pole vám budou orat jeleni
/: kde karela, hořká karela se plemení. :/

6. = 1.

Touha

F
Je to jak nic, to totiž naváží víc
C
je to něco jak dech, jak přání na křídlech
Dmi Ami
je to nemožnej cíl, kterej si vymyslíl.
Je to jak sen, co ráno rozpustil den
nic není dost velkej cíl, aby ses nepokusil
volej k nebi přání a všechno bude k mání.

F C
Touha je zázrak, kámo, zázrak.
Dmi Ami
Touha je zázrak, kámo, zázrak.

Je to jak žár, pořádně velikej dar,
je to jak letící drak, naprosto přesnej prak
je to hukot moře, je to pramen v hoře.
Touha je žít, zůstat a neodejít
touha je padnout a vstát a rány nevnímat.
Je to tlukot srdce, je to poklad v ruce.

Je to jak třpyt, jako sluneční svit
úžasná měsíční zář, je to jak boží tvář.
Je to skrytá síla, je to zlatá žíla.
Touha je zázrak, takže přej si co chceš,
probouzej sílu, s ní už neklopýtneš,
touha jsou čáry, v hloubi duše je máš
touha je zázrak, kámo, zázrak,
vždyť už to znáš.

Touha je krám, kde mají všechno a hned,
vlak je tam k mání i ten pitomej svět.
Touha je brána, ke všemu o čem si sníl.
Touha je cesta i cíl.
Touha je zázrak, kámo, zázrak.
3x

Knocking on heavens door

G D ami
Mama take this badge from me
G D ami
I can't use it anymore
G D ami
it's getting dark too dark to see
G D C
feels like I'm knockin' on heaven's door.

Knock knock knockin' on heaven's door
knock knock knockin' on heaven's door
knock knock knockin' on heaven's door
knock knock knockin' on heaven's door.

Mama put my guns into the ground
I can't shot them anymore
that cold black cloud is comin' down
feels like I'm knockin' on heaven's door.

Knock knock knockin' on heaven's door
knock knock knockin' on heaven's door
knock knock knockin' on heaven's door
knock knock knockin' on heaven's door.

Své Rocky Mountains

A

1. Je srpnový pátek a na horách sněží,

D
někdo jde vzhůru a někdo si věří,

A D A
krosna na zádech tíží jak žulový blok,
zatímco dole je léto a stromy
a silácký řeči těch, co se bojí
do bílé pláně udělat první krok.

D G

R: Ale vždycky se najdou a znovu to zkouší,

D A
slunce jak plamen bodá je v očích,

E D A
rvou se jak koně, jen aby našli své "já".

2. Sklonil jsem hlavu a ptal se sám sebe,
jestli jak oni mám to svoje nebe
tak blízko na dosah a nejsem na kolenou,
bez velkých řečí a ohraných frází
vstával jsem do tmy a nejmíň mi schází
publikum, co chce mít za každou cenu svý show.

R:

3. Možná mám poslední, poslední šanci
vzít svoji víru a v ledovém tanci
na vrchol vynést svou vlajku a vidět ji vlát,
má každý před sebou své Rocky Mountains,
svůj kopec z dětství, co zdál se být zlatý,
kolik jich ztratilo cepín a muselo vzdát?

R: 4x

Mušice

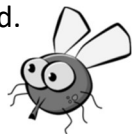
1. To vám přišla paní pod javor,
 F C G
 tam mouchu chtěla sníst,
 C G
 však zapomněla na brambor,
 F G C
 na javor musela lízt.

na javoru brambor nebylo,
 jen větvi, listí dost,
 to listí spadlo, paní zabilo,
 javor vesele dál si rost.

2. Duch té paní v zemi vražené,
 tam straší ještě dnes,
 Trhá listí, žere mouchy mražené,
 a štěká jako pes.

Až někdy potkáš tohle strašidlo,
 zachránit se můžeš když:
 mouchu lepidlo namažeš lepidlo
 a s velkou chutí ji sníš.

R. moucha, moucha, moucha, ještě jednou moucha,
 C G C
 moucha, moucha, moucha, tu já mám rád.
 F C G C
 velkou i malinkou, vařenou s vanilkou
 C G C
 moucha, moucha, moucha, tu já mám rád..

Stánky

1. U stánků na levnou krásu
 D G
 D Gmi
 postávají a smějou se času
 D A C
 s cigaretou a holkou co nemá kam jít.

2. Skleniček pár, pár tahů z trávy
 uteče den jak večerní zprávy
 neuměj žít, bouřej se a neposlouchaj.

G A
 R: Jen zahlídlí svět maj na duši vrásky
 D Gmi
 tak málo je, málo je lásky
 D A D
 ztracená víra hrozný z vinic neposbírá.

3. U stánků na levnou krásu
 postávají a ze slov a hlasů
 poznávám, jak málo jsme jim stačili dát.

R: 2x

Na rozkaz krále

1. Mám se bít na rozkaz krále, život svůj mám za něj dát

a žít v nejistotě stálé, v řadách vojska pevně stát,

v řadách anglické armády mám si na vojáka hrát,

v téhle nesmyslné válce jedním z hrdinů se stát.

2. Skotské kopce jsou mou láskou, mým jediným královstvím,
proč ti musím sbohem dávat, proč to všechno opouštím,
mám-li bojovat za lásku, za své děti a svůj dům,
pak i život svůj dám v sázku, ne však za anglický trůn.

3. Z dálky rachot bubnů sílí, naše loučení je blíž,
i když říkám, že se vrátím, nevrátím se, ty to víš,
v poli stojí řada křížů, i ten svůj tam vidím stát,
ze tvých očí slzy stírám, neplač, lásko, mám tě rád.

4.=1.

9

Srnčí touha (Zima)

1. Pod peřinu z listí,

za polštářem z mechu,

do kopců strmých, kde nezbývá dechu.

Únava sílí, cesta je dlouhá,

volá nás, srnčí, touha.

2. Tvorové plaší,
dělníci stromů,
derou se do skal, spěchají domů.
Něžná kopýtko ostrý štěrk strouhá,
žene je, srnčí, touha.

4. Vyhublí strádáním,
zčernalí prachem,
lížou si rány a chvějí se strachem.
Žije jen láska, jiskřička pouhá,
poslední, srnčí, touha.

3. Tančí po vývratech,
baletky rosy,
hluboké oči se bojí a prosí
„Vraťte nám ticho!“, světu se
rouhá,
prokletá, srnčí, touha.

5. Přízraky z mlhy,
snoubenci noci,
padají výstřely genia loci.
Mizerný vládce, sebelásky slouha,
zbývá jen touha, touha, touha.

dohra: E, E#1, a

20

Nad Sázavou

Emi

1. Do noci před tunelem zahouká

Ami

poslední vlak, co veze opožděný nádražáky domů spát,

H7

zhasni tu písničku a napít mi dej,

Emi

Emi/D

Emi/C

Emi/H

před spaním chci si ještě přečíst pár hvězd,

Ami

ta řeka je jak pohádka,

H7

Emi

co vyprávěli naši v chajdě, kde byl klid.

2. Mravenčí skála plná našich jmen

a pražce plný hřebů, z kterých jsi si letopočet přečíst moh',

viadukt, kam ses chodil učit bát,

jak strašně duní, když projíždí vlak,

a táta s mámou, co foukali nám rány,

když chodili jsme domů spát.

E7 Ami

D7 G

C

R: Nad Sázavou, nad Sázavou, občas vzpomene si člověk asi

Ami

H7

Emi

na ty časy krásný, kdy zpívali jsme Brontosaurusy, Spirituál.

3. Do noci před tunelem zahouká

poslední vlak, co veze opožděný nádražáky domů spát,

u trati ostružiny vykvetly zas,

v Sázavě zase prej je hromada ryb,

a dokonce prý indiánský teepee se tu objevilo,

bude líp.

R:

R:

Sherydown

D A

D

Když jsem šel, říkal jsem přijdu hned

A

D

teď se vracím zpět, vždyť hned to je pár let

G

D

a známí na mě mávají a říkaj „tak good day“

A

D

vracím se do Sherydown – jó tak mi hudbo hrej.

D

A

R: Vracím se do Sherydown

D

děti káču v trávě hraj

A

a na verandě pijou čaj

D

je to můj kraj tam v Sherydown

Vdaný jsou ty holky co jsem znal

a tátu mýho pánbů k sobě vzal

jen máma zlatá chystá pro mě bramborák a čaj

vracím se do Sherydown – jó tak mi hudbo hraj.

R:

Banjo svůj do kouta postavím

a toulky mý ať tam leží s ním

už nechci modrý dálavy ani světa kraj

vracím se do Sherydown – jó tak mi hudbo hraj.

R:

Nashville

G **D**
1. Roztál sníh, přešel mráz
G **C**
stromy kvést začaly zas
G **D**
a voněl svět, já šel bych tam,
G **D**
kde jsem jako kluk žil.
G **D**
Smutnej den já dneska mám,
G **C**
je to rok co nesmím tam
G **D**
na hlavu mou vypsanou maj
G7
odměnu tam v Nashville.

2. Všechny znaj mě už nádraží,
touha velká jak závaží,
mě táhne zpět do města
kde jsem prej lupičem byl.
Z šatů zbyl mi jenom cár,
poslední nítí látám,
džínsy modrý jak obloha
tam u nás v Nashville.

R: Nápad mám já.....

D
R: Nápad mám já bláznivej,
C **G**
zpátky jít a bejt živej,
vysvětlovat všem,
D
že jsem tenkrát nevinej byl.
Toulavý svý boty mám,
C **G**
celý státy dobře znám,
D
ale neznám město krásnější
G **D**
jak Nashville.

3. Táta můj mi psaní psal,
Johnny Bůh si mámu vzal
a pláč jak déšť z kropil mou dlaň
já smutnej byl,
proč jen život je tak zlej
raděj bych já pouta měl
jen kdybych směl
spatřit svůj dům tam u nás v
Nashville.

Sejonijská píseň

C
1. Je ráno Sámbar zatroubil
F
jednou a vícekrát
G
a při jezírku hlubokém,
G7
laň vyrazila poskokem.
G
Sám jsem tam také zabloudil.

F
R. Jednou a vícekrát,
C
jednou a vícekrát

3. To ráno zle houf vlků vyl,
jednou a vícekrát
země se nohy nedotknou,
zrak pronikne i hustou tmou,
tak v džungli za kořistí jdou,
R.

5. Je půlnoc, vlčí národ spí,
jednou a vícekrát.
Bok po boku tu svorně sní,
svůj sladký sen pod hvězdami,
o vlčím ráji na zemi,
R.

2. Je ráno Sámbar zatroubil,
jednou a vícekrát,
slídivý vlk jelena zhléd,
smečce to běžel povědět,
po stopě se pak hnali vpřed

R.

R.

4. Je večer, smečka usíná,
jednou a vícekrát.
Vlčí píseň všem dává znát,
kdo určen byl aby
džungli vlád,
skrz moudrý zákon,
ostrý dráp,

6. Bok po boku tu svorně sní,
svůj krásný sen pod hvězdami, o
ráji vlčat na zemi,
R.

Dohra: **CGG7**

Omnia vincit Amor

Ami/Dmi G/c Ami/Dmi
1. Šel pocestný kol hospodských zdí,
C/F G/c C/F
přisedl k nám a lokálem zní
F/Gmi Ami/Dmi G/c
pozdrav jak svaté přikázání:
Ami/Dmi G/c Ami/Dmi
Omnia vincit Amor.

2. Hej, šenkýři, dej plný džbán,
ať chasa ví, kdo k stolu je zván,
se mnou ať zpívá, kdo za své vzal
Omnia vincit Amor.

C/F G/c Ami/Dmi
R: Zlaťák pálí, nesleví nic,
C/F G/c C/F
štěstí v lásce znamená víc,
F/Gmi C/F G/c Emi/A7
Všechny pány ať vezme d'as
Ami/Dmi G/c Ami/Dmi
Omnia vincit Amor.

4. Zlý trubky troubí, vítězí zášť,
nad lidskou láskou roztáhli plášť,
vtom kdosi krví napsal ten vzkaz:
Omnia vincit Amor.

3. Já viděl zemi válkou se chvět,
musel se bít a nenávidět,
v plamenech pálit prosby a pláč -
Omnia vincit Amor.

R: Zlaťák pálí...

6. Teď s novou vírou obcházím svět,
má hlava zšedla pod tíhou let,
každého zdravím tou větou všech vět:
Omnia vincit Amor.
Omnia vincit Amor.

R: Zlaťák pálí...

5. Já prošel každou z nejdelších cest,
všude se ptal, co značí ta zvěst,
až řekl moudrý: "Pochopíš sám,
všechno přemáhá láska."

12

Rosa na kolejích

C F6 F#6 G6 C
1. Tak, jako jazyk stále naráží na vylomený zub,
F6 F#6 G6 C
tak se vracím k svému nádraží, abych šel zas dál,
F6 G6 Ami Cdim
přede mnou stíny se dlouží a nad krajinou krouží
F6 F#6 G6 C
podivnej pták, pták nebo mrak.

F6 G6 F6 C
R: Tak do toho šlápní, ať vidíš kousek světa,

F6 G6 F6 C
vzít do dlaně dálku zase jednou zkus,

F6 G6 F6 C
telegrafní dráty hrajou ti už léta

F6 F#6 G6 F#6 F6 C
to nekonečně dlouhý monotónní blues,

F6 F#6 G6 F6 F#6 C
je ráno, je ráno, nohama stíráš rosu na kolejích.

17

2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj',
co si radši počkaj', až se stmí, a pak šlapou dál,
po kolejích táhnou bosí a na špagátě nosí
celej svůj dům, deku a rum.

C F6 F#6 G6 F6 F#6 C
R: + nohama stíráš rosu na kolejích ...

Píseň domu Elrondova k uvítání poutníka

C	C7	
Drak padl v boji,	Víc hvězdy září,	Kam do daleka
Dmi		
tlejí mu kosti,	než dýmant se třpytí,	cesta vás moří?
G		
Má po své zbroji	luna svou tvář	Proudí si řeka,
G7 C		
i po skvělosti!	nad stříbro svítí,	hvězdy už hoří!
Rzí meč se láme, trůn jistý není, síla vás zklame, pomine jmění, však dál roste tráva, listy se chvějí, řeka je hravá, elfové pěj : „Vraťte se, braši, k rokline naší, lala“	Stín mallorn dává, sladší je spánku, voda se směje, zpívá ti v džbánu. Oheň víc plane, když plameny vzplály, než zlato plané, tak nač bloudit v dále? Vraťte se, braši, k rokline naší lala	Kam s těmi ranci? Smutek vás chytá? Elf s pannou v tanci poutníka vítá: „Zůstaňte, braši, v rokline naší, lala ...“

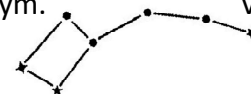

13

Ráj nočních poutníků

C	C7	C
1. Černou tmou, blátem cest	R1:	Jdem, jdem, jdem černou tmou,
C	C7	F
Měsícem, dám se vést,		stopa za stopou,
Dmi	G	C
za cílem, neznámým		píše do země, zprávu blátivou.

Koní klus, kopyt hřmot,
za zády, zůstal plot
města řev, silnic dým.

Jdem, jdem, jdem, černou tmou,
za hvězdou nebeskou,
v dále zářící, tváří líbeznou.

2. Pasekou, houštím zlým,
hebkou trávou, kapradím,
za cílem, neznámým.

R2: Jdem, jdem, jdem černou tmou,
Mórii, pod horou,
pro tajný Bilbův šém,
prsten co vládne všem.

Na tvářích, cesty prach,
za námi, zůstal strach
starý brach, vzdálený.

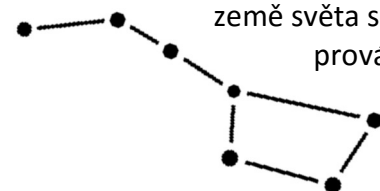
Jdem, jdem, jdem v lýtý boj,
v tmách čeká, skřetí roj,
Statečných srdcí zář,
odvane krutou tvář

16

3. Bílým dnem, znavení,
za sluncem. Znamení,
dají nám, křídla vran.

R3: Cesta je za námi,
znavení, ospalí,
končí vlčí den, spacák je náš sen.

V cíli cest, v tichu rán,
zlatým klíčem, otvírám,
lidem svým, zámky bran.

/:Elfí ráj Lórien,
země světa snů,
provází nás dál,
nekonečnem
dnů.:/

Plaváček

Ami G Ami F G
1. Tiché listy lísek, třetí kniha béd,
C G Ami C Ami
jako v zubech písek skřípou slova vět,
F G Ami F Ami
šarlat vlčích máků v němém osení,
F Ami
ztichly hlasy ptáků v mlčení.

2. Světle bledým nebem
svítí větve bříz,
pole voní chlebem z jedovatých hlíz,
ticho s hlavou vlčí v době po moru,
lidé, kteří mlčí v hovoru.

3. S přeslazenou slinou v koutku
rybích úst
tiše léta plynou, slyšíš travu růst,
zrazení se krčí v hrubém oděvu,
lidé, kteří mlčí ve zpěvu.

R: Vodní tříšť břehy třísní
C Ami C Ami
kde se proud řeky kroutí,
F
matka loučí se písni
Ami
s princem v košíku z proutí,
F
tichý pláč skryje houští,
G
košík proudem když pouští,
Ami
snad pak nad hrází bobří
G
najdou rybáři dobří
E Ami F E Ami E
malého krále, malého krále

4. Řeky plné vorů, místo vody kal,
z šumějících borů mrtvé vrchy skal,
a jen šepot syčí křídlem kačením
v zemi, která křičí mlčením.

R: Spěje proud dlouhou poutí
moři vstříc krajem mírným,
nese tmou loďku z proutí
k hladinám nedozírným,
k hřbetům vln s bílou krajkou,
k fregatám s carskou vlajkou,
a pak pod přídí ostrou
zmizí koš s bílou kostrou
malého krále, malého krále ...

Proklínám

Ami F
1. Prázdněj byt je jako past
Dmi C G
kde růže uvadnou
Ami F
Potisící čtu tvůj dopis
Dmi G
na rozloučenou
C Ami
Píšeš že odcházíš,
F C G
když den se s nocí střídá
Ami F
Vodu z vína udělá
Dmi G
kdo dobře nehlídá. Píšeš:

C G
R: Proklínám.
Ami F C
Ty tvoje ústa proklínám
G Ami
Tvoje oči ledový.
F C G
V srdci jen sníh sám a sám.
Ami F C
Ať nikdy úsvit nespatriš
G Ami
Na ústa mříž. Oči oslepnou
F C
Ať do smrti seš sám.

2. Tvoje oči jsou jak stín.
A tvář den když se stmívá
Stromy rostou čím dál výš
a pak je čeká pád
Sám s hlavou skloněnou
všechny lásky budou zdání
Po tisíci čtu tvůj dopis na
rozloučenou. Píšeš:

R: Proklínám...

